

بسم الله الرحمن الرحيم

در این جلسه استاد محترم ضمن تذکری در مسأله سیر الی الله، به تبیین بیشتر جایگاه امام در هستی پرداختند.

در فرهنگ قرآن همه موجودات اعم از جن و انس و ملائک و ... عبد خدایند، پس در آیه شریفه **وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رُؤُوفٌ بِالْعِبَادِ**؛ العباد یعنی الموجودات.

- تمام تلاش ما بر این بوده که با نهایت دقت ممکن به تبیین روش مند آیات پردازیم تا مبادا چیزی را از پیش خود به قرآن ببندیم. اما ادعا نمی‌کنیم که مراد خداوند حتماً همین هاست.
- انسان در برخورد با امر مشکلی که نمی‌فهمد باید بگوید من به هر چه محمد و آل محمد علیهم السلام معتقدند، معتقدم. این‌گونه هرچند به جهل خود اعتراف کرده ولی دچار جهل بسیط است.
- اگر کسی دچار جهل مرکب باشد هیچ دواپی ندارد. البته جهل بسیط را نیز باید همین جا پیگیری کند تا به فهم برسد.
- اگر کسی تمام عمر را در فساد باشد ولی با اعتقاد صحیح بمیرد در عذاب خلود نخواهد داشت. میزان رشد هر کس به میزان فهمش است. در آخرت هم هر کس به میزان فهمی که در اینجا حاصل کرده، می‌بیند و به هر چه در اینجا نرسد، آنجا هم نمی‌رسد.
- حال اگر به فراخور فهمش عمل هم کرد در همین دنیا آن حقایق را می‌بیند و گرنه بعد از مرگ می‌بیند.
- اگر چیزی را نفهمیده رد کردیم، آن حقیقت را در آخرت هم نمی‌بینیم چون راه را بر خودمان بسته‌ایم.
- ما آمده‌ایم تا در این دنیا بفهمیم و مطابقش عمل کنیم، نیامده‌ایم که بخوریم و بخوابیم و حتی کسی را هدایت کنیم. وقتی کسی گندم می‌کارد هدفش دست‌یابی به گندم است؛ هرچند در کنارش گاه هم بدست می‌آورد. اینها گاه آن گندم است و اگر اصل باشد و اینها نباشد به اصل ضربه‌ای نمی‌خورد.
- اگر با این حال از این دنیا برویم دیگر دفتر ما بسته می‌شود و ناقص از دنیا رفته‌ایم.
- حداقل باید حرکتی بکنیم تا اگر در مسیر، از دنیا رفتیم در مسیر باشیم تا اجری از جانب خداوند -طبق آیه شریفه ۱۰۰ از سوره مبارکه نساء- ببریم.
- در این مسیر نباید بدنه عمل‌ها ما را فریب دهد و به خود غره کند. بنی اسرائیل با اینکه در نهایت، گاو را با قیمت گزاف خریدند و سر بردند، آیه می‌فرماید حتی به انجام این کار نزدیک هم نشدند.
- اگر عملی ما را به حال انکسار، نزدیک کرد نعم المطلوب وگرنه فایده ندارد.

جایگاه معصوم در هستی

- معصوم در همه اجزاء هستی وجود دارد زیرا که اگر کسی از وجود خَلْقی اش عاری شود و به باطنش که وجود حقانی اش است برسد، باقی می‌شود.
- گاهی فرموده‌اند که اگر بنده پای‌بند مسیر به سمت خدا باشد، خداوند سمع و بصر او می‌شود، یعنی خداوند مجاری ادراکی او را پر می‌کند.
- اما درباره معصومان فرموده آنها ید الله، اذن الله و ... هستند، یعنی او به حق نمی‌شنود بلکه او گوش خداوند است و شنیدن خداوند از مجرای او تجلی می‌کند.
- تفاوت بی‌نهایت است بین کسی که حق، گوش اوست و کسی که او گوش حق باشد.
- او همه هستی را؛ حتی شیطان را؛ پر کرده است چرا که شیطان نیز مظهر اسم مصلّ اوست.
- نتیجه دیگر اینکه کل عالم در باطن و تکویناً با او بیعت کرده‌اند پس همه در باطن مطیع اویند و در سوگش می‌گریند.

و الحمد لله رب العالمین

